

ПЪЛНА ПРОМЯНА НА ГЛЕДНАТА ТОЧКА

Posted on 14 June 2019

Чрез музика и творчески разговори Геника и нейните приятели се сближават с жителите на пловдивския квартал Столипиново.

От Геника Байчева

Участвах в екипа на Фондация „Пловдив 2019“, който трябваше да подготви успешно кандидатурата на Пловдив за Европейска столица на културата 2019. Искахме да обърнем по-специално внимание на Столипиново — част от града, която сякаш е забравена и пренебрегвана от всички. Наскоро пристигна в Пловдив, аз реших да посетя Столипиново и сама да се убедя какво представлява кварталът. Бях приятно изненадана, че противно на това, което бях чувала, мястото въобще не е толкова опасно.

С колеги от фондацията се запознахме с един много добър музикант — германец, който обикаля света със своето пиано, и го поканихме да дойде в Столипиново. Взаимодействието между него и хората в квартала беше невероятно. Те бяха изключително щастливи, че той им гостува и че имат възможност да научат повече за музиката. И така ние започнахме да мислим все по-сериозно как да включим изкуството и културата в ежедневието на квартала. Въпреки че спрях да работя за Фондация „Пловдив 2019“, аз продължих да посещавам Столипиново все по-често.

По време на един уъркшоп в Пловдив, един холандски артист ни въвлече в много интересна артистична игра — „Занимания със столове“. Трябваше да вземем пластмасови столове и да се разхождаме с тях в квартала. Целта беше да сядаме до жителите от квартала и да говорим с тях за това какво харесват и какво не харесват тук и кое биха искали да подобрят. После с нашите събеседници избирахме най-основното и го записвахме на столовете.

Бяхме шест души, които се срещаха с хора от Столипиново. От посланията, събрани по време на заниманията със столовете, се роди идеята за написване на песен и заснемане на клип. Разхождахме се из квартала в търсене на талантиливи млади хора, на музиканти, които биха работили заедно за тази песен. За мен това издирване на квартални таланти беше един от най-вдъхновяващите моменти. Пътят към откритието на творческите сили в квартала беше възможност за разширяване на кръгозора.

Всичко това стана възможно, защото отделихме време да опознаем хората в Столипиново.

Хората, които не са от квартала, често се заблуждават, че могат да променят живеещите там. В началото бях заредена с енергия и оптимизъм, че правя нещо стойностно за хората. Имах амбициозни идеи да променя квартала и хората там.

Но след като прекарах около 2 години в разговори с жителите, разбрах по-добре техните нужди, желания и мисли.

Другото много вдъхновяващо нещо за мен бяха жълтите кубове, защото докато обикаляхме с тях, се сближавахме с децата. Беше много интересно да се види как пристигането ни с кубовете беше буквално като магнит за децата — те просто идваха. А преди това се криеха от нас. Срегнахме се с много деца, които бяха изключително щастливи да изразят себе си върху кубовете.

Това беше ключов момент. Помня, когато за първи път видях дъщерята на Камелия — тя се приближи, усмихвайки се. Последния път, когато я видях, проведохме първия си разговор на български език. Мисля, че това се случи, защото тя се почувства по-спокойна с мен. С майка ѝ, Камелия, можем да прекараме часове в дома им. Помня кога за първи път Камелия каза: „Те са ми приятели“ и колко време трябваше да мине, за да стигнем до този етап на изградени увереност и доверие.

Наскоро Камелия ми сподели: „Ти сядаш с нас, пием кафе и си говорим. Споделяме си какво се случва и какво не се случва, всичко. Ти не криеш нищо от мен, както и аз — от теб. Говориш си с всяко едно дете поотделно за уроците им, за заниманията им... Ти ме научи на това — на приятелство. Разбрах, че няма значение дали съм християнка или мюсюлманка. Това не е причина да не сме добри приятели. Някои хора казват: „Те са християни, а ние — мюсюлмани“ и затова се държат дистанцирано. Аз не го правя. Затова и всички хора, които се държат като мен, идват тук.“

Това, че опознахме хората от Столипиново чрез музика и разговори, че ги подкрепяхме, без да желаем да ги променяме, и че им отделихме нужното време, ни позволи да открием и научим толкова неща заедно.

